

Ændringsforslagene Nr. 3—5 af samme betragtedes som

forkastede ved Afstemningen over Nr. 2.

Lovforslagets Tekst og dets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lov af 13. Marts 1903 om det kgl. Teaters Stilling og økonomiske Forhold.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 7611 ff.)

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget i dets Helhed sattes til Forhandling.

Meyer: Jeg agter ikke at bidrage til, at denne Debat skal blive synderlig lang, men den højtærede Minister skylder mig fra sidste Gang et Svar, som jeg derfor gerne i Aften vil udbede mig. Da vi nemlig toge Ændringsforslaget om Tilskud til Aarhus Teater tilbage, og Debatten var langt fremrykket, og Tiden var knap, blev der ikke Lejlighed for Ministeren til at svare, og jeg haaber derfor, at jeg nu tør gøre Regning paa at faa at vide, om den højtærede Minister paa næste Finanslov vil stille Forslag om en Bevilling til Aarhus Teater, saaledes at dette Teater kan modtage den Støtte, det utvivlsomt fortjener, en Støtte, som navnlig det ærede Medlem fra Aarhus (Samuelsen), der havde Ordet i denne Sag sidst, nøje paapegede vilde have megen Betydning for Teatret og var fuldt fortjent.

Det vilde være meget fristende, om jeg i denne Forbindelse turde tillade mig nogle Henvendelser til det ærede Medlem fra Assens (Berntsen), og jeg tror, at jeg tør gøre det, da det ikke er andet end nogle faa Bemærkninger, som det forekommer mig at være ret naturligt at fremsætte ved denne Lejlighed. Det ærede Medlem mente, netop under Henviisning til det ønskede Tilskud til Aarhus Teater, at det vilde være en farlig Vej at komme ind paa, da der snart fra andre Byer vilde komme lignende Anmodninger, og han hentydede i saa Henseende til, at min ærede Side- mand, det ærede Medlem for Odense Amts

1ste Valgkreds (Marott), udtalte sin Tilslutning til Støtte til Aarhus Teater under den Forventning, at andre Byer maatte kunne komme med, og at da vel navnlig Odense som den efter Aarhus næststørste By i Landet udenfor København vilde være kvalificeret til Statens Støtte. Jeg tror ikke, det ærede Medlem fra Assens behøver at være saa angst for, at vi, selv om der gives en Bevilling til et Teater i Aarhus eller i en anden stor Provinsby, skulde være komne ind paa en Bane, der vilde føre ud i betydelige Udgifter, thi det siger sig selv — og det er ogsaa noksom fremhævet med Hensyn til Aarhus Teater —, at der maa fordres saa strenge Betingelser af et statsunderstøttet Teater, at der ikke kan være Tvivl om, at kun meget faa Byer her i Landet ville være i Stand til at opfylde disse Betingelser.

Det ærede Medlem var saa beskedent, at han dog ikke vilde nævne Assens i denne Forbindelse. Aa nej, vel er Assens en berømt By — den har navnlig haft to udmærkede Mænd, Peter Willemoes og det ærede Medlem, der repræsenterer Kredsen —, men jeg tror dog ikke, at selv det ærede Medlem, hvor megen Betydning han end tillægger Assens, vil vove at paastaa, at Assens nogen Sinde skulde komme i den Situation, at den vilde komme til Statskassen og forlange Tilskud til Assens Teater. Med al Respekt for Assens og for, hvad der kan ydes fra Byen, er det klart, at den Bevilling, der er tænkt paa her, kun kan ydes til Scener, der som Aarhus og Odense og eventuelt en anden By her i Landet ville være i Stand til at opfylde de Krav, som stilles.

Det ærede Medlem kom ogsaa meget ind paa Spørgsmaalet om Talescenen. Jeg vil ikke genopfriske denne Debat, jeg vil blot sige, at den Omhu, som det ærede Medlem nærede for vor tidligere Litteratur, der har været blomstrende i det Slægtleds Ungdomstid, hvortil det ærede Medlem og jeg kan gerne sige, jeg selv høre — den Litteratur, der er repræsenteret af Oehlschläger —, er naturligvis fuldt ud paa sin Plads, men det kunde dog være, at hver Tid har sin Smag, og at man derfor ikke behøver at være saa særlig ømtaalelig, fordi der ikke i vor Tid vises Oehlschläger samme Interesse som i det ærede Medlems Ungdom. Naar det ærede Medlem hentydede [til, at Oehlschläger har kunnet spilles paa andre Teatre, vil jeg dog sige, at jeg tror, der er nogen Pietet heri. Man vil ikke ubetinget kunne sige, at Oehlschlägers Dramaer egne sig for